

ČEŠTINA PRO CIZINCE
ADAPTOVANÁ ČETBA S CD

ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

LEWIS CARROLL

ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

LEWIS CARROLL

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace včetně zvukové stopy nesmí být reprodukována, uchovávána v rešeršním systému, nebo přenášena jakýmkoli jiným způsobem včetně elektronického, mechanického, fotografického či jiného záznamu bez předchozího svolení nakladatele.

Alenka v říši divů

Překlad George Lukas

Text upravila a didakticky připravila Petra Šůvová
Odborná spolupráce Michaela Jouzová, Tereza Filinová,
Petra Zlámaná

Ilustrace Ladislav Vlňa

CD namluvila Helena Dvořáková
Nahrálo studio Soundsquare, Tomáš Zůbek
Vysázela Jana Kmentová

© Sova Libris, 2010

Illustrations © Ladislav Vlňa, 2010

Vydalo nakladatelství Sova Libris v Táboře.
1. vydání, 2010

ISBN 978-80-254-8391-6

www.vlnaladislav.cz
www.sovalibris.cz

Obsah

Legenda	4
Kapitola první – Dolů králičí dírou	5
Kapitola druhá – Plavání v kaluži slz	11
Kapitola třetí – Závody	16
Kapitola čtvrtá – Dům Bílého Králíka	21
Kapitola pátá – Housenka	25
Kapitola šestá – Kočka Šklíba, Vévodkyně a prasátko	29
Kapitola sedmá – Bláznivá svačina	35
Kapitola osmá – V zahradě u Královny	40
Kapitola devátá – Kdo ukradl koláč?	45
Kapitola desátá – Poslední svědek	50
Slova k zapamatování	53
Cvičení	59
Klíč	75

Legenda

slova kurzivou = jejich význam vysvětlují obrázky v textu

slova s čísly¹ = slova těžká na porozumění; jejich význam je pomocí synonym nebo slov podobného významu vysvětlen v poznámce pod čarou

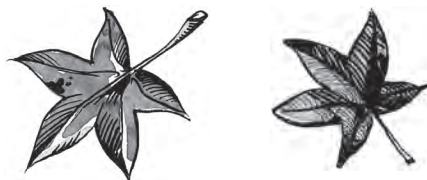
slova tučně = slova, která se v textu často opakují; jejich význam je vysvětlen pomocí příkladů v konkrétních větách v seznamu na str. 53

kapitola první

DOLŮ KRÁLIČÍ DÍROU

Jednou v létě seděly Alenka a její starší sestra na břehu řeky. Protože ještě silně svítilo slunce, seděly pod velikým starým stromem. Alenčina sestra četla nějakou knihu. Alenka jen seděla a přemýšlela. Dívala se, jak ze stromu padají suché *listy*.

Občas se podívala sestře do knihy, ale nebylo tam nic zajímavého. Nebyly v ní žádné obrázky a ani text nebyl zajímavý. Chvilí přemýšlela, proč asi lidé čtou takové knihy. Bylo velké horko a chtělo se jí spát.

Vtom kolem ní proběhl *Bílý Králík s červenýma očima*.

„Nesmím přijít pozdě!“ řekl nahlas. Alenka na tom neviděla nic zvláštního. Ale když vyndal z kapsy u vesty hodinky, podíval se na ně a běžel dál, začala být **zvědavá**¹. Ještě nikdy neviděla Králíka s kapsou na vestě a nikdy neviděla Králíka, který by měl hodinky. „To je divné,“ myslela si, „Králík, který má hodinky.“ Běžela za Králíkem, a když skočil do velké králičí díry, skočila za ním. Na to, jak se dostane z díry ven, nemyslela.

Díra klesala prudce dolů, a tak padala hlouběji a hlouběji. Padala pomalu, a proto se ničeho nebála. „Díra bude asi velmi hluboká, padám už tak dlouho,“ myslela si a pozorovala² barevné obrázky a mapy, které visely okolo ní na stěnách. Pod ní byla úplná tma.

„Kdy už bude konec? Kdy už budu dole?“ přemýšlela. „Moc ráda bych věděla, kolik kilometrů hluboko jsem se propadla. Možná už jsem ve středu Země? Možná že se propadnu až do Austrálie!“

Padala stále hlouběji. Nemohla s tím nic dělat, a tak myslela na svou kočku Micku: „Co asi teď dělá moje Micka? Nemá hlad? Kdo jí dá mlíko, když nejsem doma?“

Vtom dopadla dolů, na dno králičí díry. Spadla přímo do hromady suchého listí. Hned se začala kolem sebe **rozhlížet**. Nahoře byla úplná tma, ale před sebou uviděla dlouhou chodbu, po které někdo běžel. Když se podívala lépe, pozna-

1 Chtěla se o Králíkovi **dozvědět víc**.

2 „Díra bude asi velmi hluboká, padám už tak dlouho,“ myslela si a **dívala se na** barevné obrázky a mapy, které visely okolo ní na stěnách.

la, že to je Bílý Králík. Ihned vyběhla za ním, ale utíkal moc rychle a po chvíli Alence zmizel.

Stála teď v dlouhé úzké místnosti. Bylo tu světlo, protože ze stropu viselo mnoho rozsvícených lamp. Kolem dokola byly dveře. Tolik dveří v jedné místnosti ještě nikdy neviděla. Obešla všechny dveře, nejdřív ty na jedné straně a potom ty na druhé, a zkusila je otevřít. Ale všechny byly **zamčené**. „Jak se odsud dostanu ven?“ přemýšlela smutně, když se jí nepodařilo otevřít ani ty poslední.

Vtom uviděla skleněný stůl se dvěma nohami a na něm zlatý **klíček**. Ihned ji napadlo, že klíček může patřit do některých dveří. Vzala ho do ruky a zkusila všechny dveře **odemknout**. Ale nešlo to. Klíček byl moc malý.

„**Co si počnu**³?“ říkala si Alenka. Obešla místnost ještě jednou, a když došla až na konec, objevila se před ní záclonka, které si před tím nevšimla⁴. Za záclonkou byla maličká dvířka.

3 **Co budu dělat?**

4 Objevila se před ní záclonka, kterou před tím **neviděla**.

„Klíček je malý a dvířka jsou také malá, možná je to klíček právě od těchto dveří,“ pomyslela si a zkusila je zlatým klíčkem odemknout. „Sláva!“ radovala se, když se jí to podařilo.

Za dvířky byla úzká chodba a za ní překrásná zahrada. Alenka ucítila ovocnou vůni kvetoucích stromů a okouzleně hleděla na exotické rostliny a chladivé vodotrysky. Zatoužila se do zahrady podívat. Chtěla se procházet mezi vysokými stromy a barevnými květinami.

Ale dvířka byla příliš⁵ malá, chodba příliš úzká a Alenka příliš veliká. A tak jen ležela u otevřených dvířek a smutně se dívala na tu krásu.

Ležela a přemýšlela, co bude dělat. „Vrátím se ke skleněnému stolku se dvěma nohami. Možná tam najdu ještě něco jiného,“ myslela si. A měla pravdu. Na stolku našla **lahvičku**, na které byl veliký nápis „Vypij mě“. Alenka se trochu bála. „Co když je to jed?“ Ale nakonec se napila.

5 Ale dvířka byla **moc** malá, chodba **moc** úzká a Alenka **moc** veliká.

Nápoj byl moc dobrý, chutnal podobně jako ananas, čokoláda, chléb s máslem a jablkový koláč dohromady. Ale potom začalo být Alence divně a za chvíli se stalo něco zvláštního. Začala se zmenšovat. „To je divné, já se zmenšuji,“ divila se. Po chvíli měřila jen 10 centimetrů.

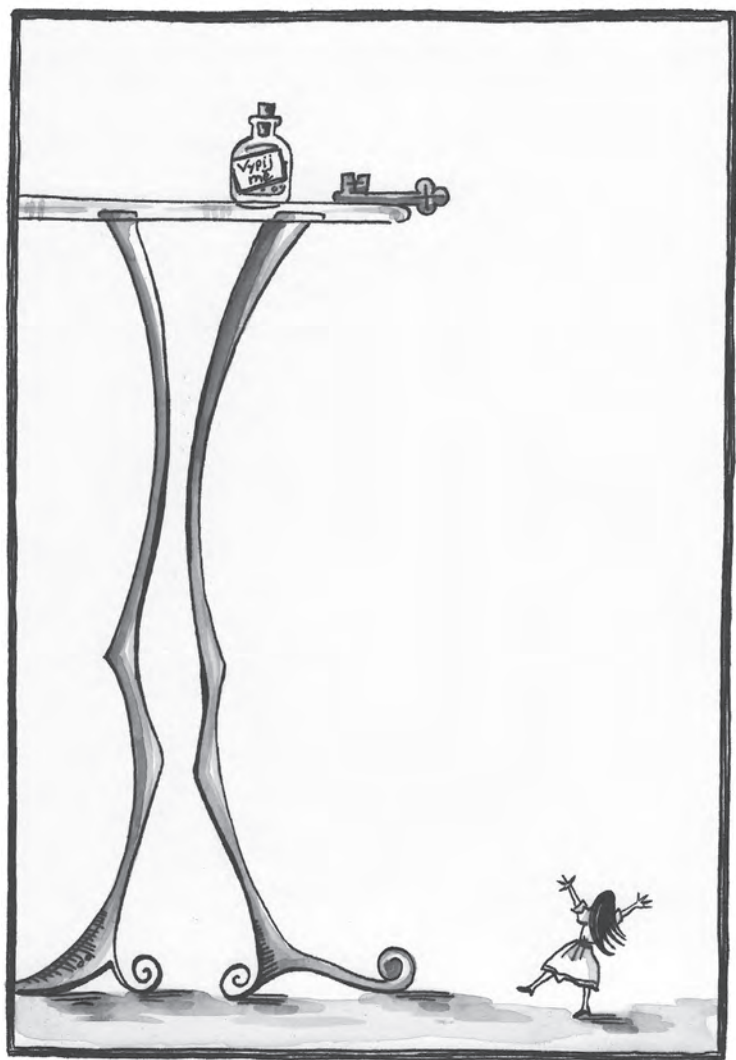
Začala se bát, aby se nezmenšila ještě víc a úplně nezmezela ze světa. Pak se zaradovala: „Jsem tak malá, že mohu projít malými dvířky do překrásné zahrady.“

Ale nebylo to tak **jednoduché**⁶. Když došla ke dvířkům do zahrady, vzpomněla si, že na skleněném stole se dvěma nohami zapomněla zlatý klíček. Neměla jinou možnost. Musela se pro klíček vrátit.

Došla zpátky ke stolu a ihned pochopila, že se do zahrady snadno nedostane. Byla příliš malá a klíček byl moc vysoko. Maličká Alenka se ze země dívala na zlatý klíček a začala plakat.

„Alenko, Alenko,“ řekla si po chvíli, „pláč ti nepomůže. Přestaň plakat!“ A vtom spatřila malou skleněnou krabici. V krabici byl malý koláč a na něm nápis „Sněz mě“. Ničemu se nedivila a koláč snědla.

6 Ale nebylo to tak **lehké/snadné**. = Ale **byl to problém**.

Byla příliš malá a klíček byl moc vysoko. Maličká Alenka se ze země dívala na zlatý klíček a začala plakat.

kapitola druhá

PLAVÁNÍ V KALUŽI SLZ

„Krása!“ křičela Alenka. „Já jsem větší! Sbohem, nohy!“ **vola-la**⁷ a dívala se z výšky na své nohy, které byly teď daleko od její hlavy. Alenka rostla stále víc a byla vyšší a vyšší. „Ale kdo vás teď bude **obouvat**?“ přemýšlela nahlas. „Já jsem příliš daleko. Moje nešťastné nohy!“

Najednou narazila hlavou do stropu. Byla už vyšší než tři metry a místnost měřila přesně tři metry na výšku. Naštěstí to vůbec nebolelo, a tak hned vzala klíček ze skleněného stolku a běžela odemknout malá **dvířka**.

Odemkla je a chtěla projít do krásné zahrady. Ale byla teď příliš vysoká, a proto se do dvířek nevešla. **A tak**⁸ si lehla na zem a jedním okem, které bylo nyní veliké jako jablkový koláč, se dívala skrz maličká dvířka na exotické stromy a barevné květiny. Bylo jí smutno.

Po chvíli začala znovu plakat. Plakala a plakala, a protože teď byla hodně veliká, z očí jí tekly veliké slzy. Okolo ní se vytvořila hluboká louže.

„Co budu dělat?“ přemýšlela. Když už si pomalu začínala myslet, že tam tak zůstane ležet nadosmrti⁹, zaslechla

7 „Sbohem, nohy!“ **křičela** a dívala se z výšky na své nohy, které byly nyní daleko od její hlavy.

8 **A proto** si lehla na zem a jedním okem, které bylo nyní veliké jako jablkový koláč, se dívala skrz maličká dvířka na exotické stromy a barevné květiny.

v dálce tichý zvuk. Ihned si utřela slzy a podívala se, co to může být.

Spatřila krásně oblečeného Bílého Králíka. V jedné ruce nesl *vějíř* a v druhé ruce držel *bílé kožené rukavice*.

Králík někam spěchal. „Nesmím přijít pozdě, nesmím přijít pozdě, nebo se bude Vévodkyně zlobit,“ říkal si potichu a blížil se k Alence.

Uplakaná Alenka se zaradovala. Ihned chtěla poprosit Králíka o pomoc, a proto řekla tichým hlasem: „Prosím vás, pane...“ V tu chvíli se Králík zastavil, upustil vějíř a rukavice a okamžitě zmizel ve tmě.

„Dnes je všechno tak divné,“ myslela si Alenka a zvedla ze země rukavice a vějíř. „Byla jsem to já, kdo se dnes ráno probudil? Nebo jsem někdo jiný? Ale kdo tedy jsem?“

Ničemu nerozuměla a bylo jí smutno. Už nechtěla být sama. Začala znovu plakat a v ruce pořád držela vějíř a rukavice.

Premýšlela o tom, co všechno dnes zažila, a přitom si jednu Králíkovu bílou rukavici navlékla na ruku. Vtom ucítila,

9 Když už si pomalu začínala myslet, že tam tak zůstane ležet **navždy**, zaslechla v dálce tichý zvuk.

že se znovu zmenšuje. Její hlava se blížila k zemi, byla menší a menší, až se začala bát, že se zmenší úplně. „To dělá ten vějír a ty rukavice,“ řekla si a rychle upustila vějír i rukavice na zem, protože se bála, že zmizí ze světa. A opravdu se v tu chvíli přestala zmenšovat.

„To jsem měla štěstí,“ zaradovala se, „mohla jsem se úplně ztratit.“ Naštěstí zůstala celá, a tak rychle běžela ke dveřím do překrásné zahrady.

Dveře byly zase zamčené, klíček zase ležel vysoko na skleněném stole se dvěma nohami a Alenka byla opět příliš malá. „Co budu dělat?“ řekla si nešťastně.

Zkoušela vyskočit pro klíček, ale byla tak maličká, že skákala jen několik centimetrů nad zem, a tak se jí to nepodařilo. Skákala pořád výš a výš a najednou spadla do nějaké vody. Voda byla slaná a hluboká. „Já jsem asi spadla do moře,“ myslala si a rozhlížela se okolo sebe.

Ale nebylo to moře. Byla to louže z jejích slz, které naplavalala, když byla velká. Naštěstí uměla plavat, a tak plavala, přestože nevěděla kam, hlavně aby se neutopila.

Po chvíli zaslechla tichý zvuk. Otočila se a viděla, že blízko ní plave nějaké veliké zvíře. „Co to může být? Asi je to nějaké velké mořské zvíře? Možná že je to velká ryba?“ Ale když zvíře doplávalo až k ní, poznala, že je to obyčejná Myš, která také spadla do vody a která se teď maličké Alence zdála velká.

„Zkusím na ni promluvit,“ řekla si. „Viděla jsem tu hodně divných věcí, možná tady žijí také mluvící Myši.“

„Myši, prosím, nevíš, jak se dostanu z vody ven?“ zeptala se, když Myš doplávala až k ní. Ale Myš neodpověděla. „Asi nerozumíš česky,“ myslela si Alenka. „Bude to asi francouzská myš, zkusím na ni mluvit francouzsky,“ rozhodla se a zeptala se francouzsky: „Kde je moje kočka?“ Byla to jediná věta, kterou si pamatovala z učebnice francouzštiny.

Ihned si všimla, že se Myš vylekala (Myš se totiž začala trást strachy). „Promiň, Myško,“ omluvila se, „já jsem zapomněla, že nemáš ráda kočky. Nebudu už mluvit o kočkách. Budeme mluvit třeba o psech. Máš ráda psy? Můj soused má krásného psa, který je hodný a žere myši...“ Ale když tohle Myš uslyšela, otočila se a **bleskově**¹⁰ plavala pryč, co nejdál od Alenky.

„To ne,“ plakala Alenka, která už vůbec nechtěla být sama. „Myško, prosím tě, vrať se! Už nebudeme mluvit ani o kočkách, ani o psech, když je nemáš ráda. Slibuju!“

Jakmile to Myš uslyšela, plavala zase zpátky k Alence. „Poplav na břeh a já ti řeknu, proč nenávidím kočky a psy,“ řekla, když doplávala až k ní.

Alenka souhlasila a plavala za Myší. Voda okolo nich se mezitím zaplnila **ohromným**¹¹ množstvím dalších zvířat a ptáků. Byla tu například Kachna, Opice, Papoušek, Šnek, Koza, Žába a všichni teď plavali za nimi. Tak doplávali společně až ke břehu.

10 Ale když tohle Myš uslyšela, otočila se a **velmi rychle** plavala pryč, co nejdál od Alenky.

11 Voda okolo nich se mezitím zaplnila **velkým** množstvím dalších zvířat a ptáků.

Ale když zvíře doplávalo až k ní, poznala, že je to obyčejná Myš, která také spadla do vody a která se teď maličké Alence zdála veliká.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.